

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1578

Vragen van het lid **Blok** (VVD) aan de ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en voor Jeugd en Gezin over *de gevolgen voor de kinderbijslag van bijbaantjes van scholieren*. (Ingezonden 19 januari 2009)

1

Bent u bekend met het feit dat de ouders van zowel thuiswonende kinderen boven de 15 jaar die met een bijbaantje meer dan € 1240,- netto per kwartaal verdienen, als uitwonende, minderjarige kinderen die met hun bijbaantje meer dan € 1754,- per kwartaal verdienen, geen kinderbijslag meer ontvangen?

2

Hoe beoordeelt u de werking die hier vanuit gaat voor (kinderen uit) gezinnen met lage inkomens?

3

Kunt u een inschatting maken hoeveel het de overheid kost om de bijverdienste van kinderen vrij te laten?

4

Bent u van mening dat de hierboven genoemde bepaling in strijd is met het inkomensonafhankelijke karakter van de kinderbijslag?

Antwoord

Antwoord van minister **Rouvoet** (Jeugd en Gezin), mede namens de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (ontvangen 17 februari 2009)

1

Ja, met dien verstande dat verwervingskosten van de inkomsten uit arbeid kunnen worden afgetrokken en dat voor (vakantie)werk uitsluitend tijdens de zomervakantie, een bedrag van € 1.150 netto (peil 2008) extra is vrijgesteld, zodat in die periode eventuele inkomsten boven € 2.390, resp. € 2.904 netto van invloed zijn op het recht op kinderbijslag.

2

Van kinderen met een inkomen uit arbeid, zoals hierboven vermeld, kan gesteld worden dat zij een grote mate van (financiële) zelfstandigheid hebben en het is niet vanzelfsprekend dat de ouders nog (in dezelfde mate als voorheen) bijdragen in het onderhoud van deze kinderen. Dit geldt voor alle gezinnen want de Algemene Kinderbijslagwet is niet gerelateerd aan het inkomen van de ouders.

3

Als de bijverdienste van kinderen van 16 en 17 jaar uit arbeid volledig wordt vrijgelaten zou dit een extra overheidsuitgave betekenen van 11 mln euro jaarlijks.

4

De kinderbijslag is een tegemoetkoming voor de kosten van het levensonderhoud van kinderen, ongeacht het inkomen van de ouders of verzorgers. Wanneer kinderen een dusdanig inkomen uit arbeid verwerven, kan gesteld worden dat er sprake is van een grote mate van (financiële) zelfstandigheid van 16- en 17-jarigen en is het niet vanzelfsprekend dat de ouders nog (in dezelfde mate als voorheen) bijdragen in het onderhoud van deze kinderen. Een tegemoetkoming in de onderhoudskosten voor de ouders ligt dan niet voor de hand.